

The Holy Spirit does it all, 1 of 4

Pyhä Henki tekee tuon kaiken, osa 1/4

Hei kaikki,

Alle vuoden leskenä ollut sanoi minulle: "Uskoin niin lujasti siihen, että mieheni parantuisi, mutta hän ei parantunut, enkä ymmärrä miksi. Uskoin ja julistin Sanaa."

En hennonnut kertoa hänelle, että hän oli ymmärtänyt täysin väärin sen, mitä usko on.

Olin kerran itse samassa tilassa.

Useimmat teistä tuntevat vanhimman poikamme Chrisin. Hän syntyi hätäsektiolla napanuoran ollessa kietoutuneena hänen kaulansa ympärille, minkä seurauksena oli aivovaurio. Tätä kirjoittaessani Chris on 44-vuotias, mutta mieleltään noin nelivuotias.

Hän oli kotona elämänsä ensimmäiset 24 vuotta, mutta ryhmäkodissa viimeiset 20+. Silloin kun en ole matkalla, käyn hakemassa hänet perjantai-iltana ja vien takaisin lauantai-iltapäivänä. Perjantai on asioidenhoitopäivä isän kanssa. Chris saa valita, missä hän haluaa syödä lounasta ja monet kaupan myyjät ja paikalliset ravintolat tuntevat meidät. Kaikki tervehtivät Chrisiä kuin pitkään poissa ollutta ystävää, kun rullaamme kauppojen läpi tai tulemme lounaalle.

Perjantai-iltana Barb laittaa hänen mieliruokaansa ja lauantai-iltana hän saa nukkua myöhään. Melkein aina valmistamme ison aamiaisen. Ryhmäkodissa sanotaan, milloin pitää nousta ylös ja milloin mennä nukkumaan - kaikki elämän osat tapahtuvat aikataulutettuna - lääkkeet, ateriat, päiväohjelmaan kuuluvat toiminnot. Kun Chris on kotona, hän saa rentoutua ja määrätä tahdin.

Hän rakastaa Herraa ja puhuu menemisestä taivaaseen...

...missä hän ei tule tarvitsemaan pyörätuolia ja hän on varsin tyytyväinen odottamaan siihen saakka. Kun näemme ambulanssin tai paloauton kiitävän ohi, hän tarttuu käteeni sanoen: "Meidän on parasta rukoilla." (Joten teemme niin) Hän ei ole koskaan kohdannut muukalaista taikka koira, josta ei pitäisi.

Herra lupasi hänelle jotakin, kun hän oli noin 21-vuotias. Chris tuli ryömien pitkin käytävää vetäen itseään eteenpäin lattialla niin kuin matalana pysyttelevä sotilas ja veti itseään kyynärpäillä.

"Isä! Arvaa mitä Jeesus sanoi minulle? Hän sanoi, että Hän aikoo kävellä kanssani vuorten poikki, jep, niin Hän sanoi, jihuu! Hän aikoo kävellä vuorten poikki kanssani. Niin Jeesus sanoi minulle."

Saatuaan tuon sana Herralta suoraan itselleen Chris ei etsi parantumista. Barb ja minä etsimme, mutta meillä ei ole mitään sanaa Herralta koskien sitä, että Chris parantuisi taivaan tällä puolen. Onko meidän 'uskollamme' mitään merkitystä? Onko se, mitä meillä on, uskoa? Vai onko se toivoa hänen parantumisestaan?

Ihmisiä, muukalaisia, hyvää tarkoittavia - no, useimmat heistä - netissä ja sähköpostilla ja kasvotusten, ovat tarjonneet meillä kaikenlaista lähtien aivovaurioiden parannuskeinoista ja hoidoista siihen, että he moittivat Barbia ja minua epäuskosta, siitä ettemme tee enemmän nähdäksemme hänen parantuvan.

Kun lankesimme pois Uskon Sanasta

Meidän nuorena elämässämme oli kohta, jolloin Uskon Sanaa edustavat ihmiset päättelivät, että Chrisissä täytyy olla riivaaja. Suureksi häpeäksemme annoimme heidän yrittää karkottaa hänestä riivaajaa - ei ollut mitään riivaajaa ja se pelotti Chrisiä, joten lopetimme sen. Aivovaurio ei ole riivaaja. Vamma ei ole demonista. Toiset ehdottivat, että meillä on salainen synti. Jotkut ajattelivat, ettei meillä ole riittävästi uskoa parantumista varten.

Meitä hyljeksivät juuri ne ihmiset, joiden kanssa meillä oli seurakuntayhteys joka sunnuntaiaamu. Tunsimme olevamme yksin. Uskon Sana ja on tämä poika, joka ei parantunut - mitä Fennin perheessä on vikana, ihmiset pohtivat? Olimmeko me pettäneet Jumalan tai pettäneet Chrisin? Kyseenalaistimme kaiken sen mitä uskosta uskoimme.

Noina alkuaikoina kävimme keskustelua juristin kanssa sairaalan ja lääkärin haastamisesta oikeuteen. Meille sanottiin suoraan, että kyse oli niin suuresta laiminlyönnistä, että 'sovittelun tuloksena saisimme korvauksena seitsennumeroisen summan'. (Summa liikkuisi miljoonissa dollareissa) Chris näet syntyi 23.joulukuuta. Lääkäri oli kotona odottamassa poikansa saapumista joulukuksi, joten kun

hänelle kerrottiin Chrisin olevan sikiön hätätilassa iltapäivällä kello 2 (14), hän ei saapunut sairaalaan kuin vasta illalla klo 7.25 (19.25)

Hän päätti välittömästi tehdä hätäsektion

Mutta sitten sairaala ei kyennyt löytämään päivystävää lastenlääkärää, joka tarvittiin olemaan läsnä hätäsektiossa. Sen tähden Chris syntyi vasta 8:50 (20.50). Aivan, laiminlyöntejä kaikkien mukana olleiden tahojen toimesta miljoonien dollarien arvosta.

Mutta se, mitä meidän olisi pitänyt käydä läpi kanteen nostamiseksi, oli Barbin tunteille liikaa, ja me kieltäydyimme suurten tunne-elämän ja hengellisten kamppailujen jälkeen ja valitsimme luottaa Isään - kävi miten kävi, oikein tai väärin, noin vain asiat olivat silloin kun Chris oli nuori.

Se myllerrys, jota kaiken tuon kivun uudelleen läpi käyminen olisi merkinnyt, oli meille vain liikaa, emmekä vain voineet tehdä sitä. Lähdimme pois, annoimme anteeksi ja luovuimme oikeuden ja koston ja vihan ja kaikkien noiden tunteiden ajatusten ideasta luottaaksemme Isää ja Herraan Chrisin parantumisesta ja hänen tulevien tarpeidensa huolehtimisesta.

Juuri noina aikoina...

...jolloin työstimme sitä, ettemme istuneet Uskon Sanaan ja jolloin päätimme olla nostamatta kannetta ja sen sijaan luottaa ja uskoa, Herra ilmestyi minulle ensimmäistä kertaa. Vielä nykyäänkin pohdin, oliko meidän myllerryksellämme ja painiskelemisellämme tuon asian kanssa jotakin tekemistä sen Hänen suuren armonsa kanssa, että Hän on ilmestynyt säännöllisesti.

Ensimmäinen oli vuoden 1986 huhtikuussa. Sitten tuli Herran ensimmäinen opetukseen keskittynyt ilmestyminen 1. lokakuuta 1986. Ja niin alkoivat useat ilmestymisten vuodet, kun luovuimme kostosta ja panimme syrjään ihmisen huolenpidon, keskellä kriisiämme liittyen Uskon Sanaan, niin että Hän tuli niin kovin usein meidän melkein jokailtaisten palvontahetkien aikana. Hän on ilmestynyt minulle siitä lähtien useita kertoja vuodessa.

Monet Herran varhaisimmista ilmestymisistä minulle muovasivat ymmärrystäni Hänestä, Raamatusta, uskosta ja ne on kirjattu kirjaan Pursuing the Seasons of God (Jumalan kausien noudattaminen, ei suomennettu). Jatko-osa: Knowing the Ways of God (Jumalan teiden tunteminen, ei suomennettu) koskee myös noita aikoja, mutta se käsittelee enemmän

'kiertokäyntiäni' taivaassa. (Jos lähetät minulle sähköpostia osoitteeseen cwowi@aol.com englanniksi lähetän sinulle sen PDF-tiedostona)

Aloimme katsoa Raamattuun saadaksemme selville, mitä usko oikeastaan on ja mistä se tulee. Tuohon aikaan olin 15 päivän vesipaastolla sanoen Isälle, etten söisi ennen kuin Chris on parantunut. Mutta tiesin kylliksi niin että kun siirsin huomion henkeeni, ei ollut mitään ilmestystä, ei mitään rauhaa sen suhteen, että Hän liikehtisi parantaakseen Chrisin. Opin, että paasto ei liikauta Jumalaa, mutta se totisesti auttoi herkkyyttäni Hänen maailmaansa kohtaan. Hengessäni ei ollut mitään elämää siihen liittyen, mitä olin tekemässä, ei mitään Pyhän Hengen todistusta, joten lopetin sen.

Joten tiedän mistä puhun.

Kaikki tuo läpinäkyvyys, kaikki se, kun kerron meidän läpi käymästämme suuresta tuskasta, on siksi että ilmoitan lukijalle, ettei tämä ole minulle teoriaa. Barb ja minä olemme eläneet läpi sen, että olemme luopuneet melkein kaikesta mihin olemme uskoneet Herraan liittyen. Meidän motiivimme on puhdistettu - ettemme vaella Hänen kanssaan siksi, mitä Hän tekisi tai voisi tehdä meidän tai poikamme hyväksi, vaan vain rakastaaksemme Isää ja Herraa kokosydämisesti puhtaudessa, rakastaaksemme toisia läpinäkyvästi ja puhtaasti.

Tiedämme, mitä armo on. Tiedämme, mitä toivo on. Tiedämme, mitä usko on. Emme halua mitään muuta Isältä kuin tuntea Hänet. Tuo on se mitä meissä työstettiin noina varhaisina aikoina. Ne toivat meidät takaisin teinivuosiiimme, kun ainoa mikä merkitsi, oli Isän rakastaminen, Herran rakastaminen, ei ollut mitään salattuja motiiveja, ei mitään ajatusta siitä, mitä Hän voisi hyväksemme tehdä.

Kun Jeesusta syytettiin siitä, että Hän karkotti riivaajia paholaisen voimalla, Hän sanoi tekevänsä sen Pyhän Hengen voimalla. Siitä jatkamme ensi viikolla. Sillä ei ole kyse vain Sanasta, Hänestä yksistään tai itsekseni, vaan Pyhän Hengen voimasta, ja Hänen läsnäolonsa tuo valtakunnan mihin tahansa tilanteeseen.

Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

**The Holy Spirit does it all, 2 of 4
Pyhä Henki tekee tuon kaiken, osa 2/4**

Hei kaikki,

Viime viikolla jaoin sydämeltäni elämästämme liittyen siihen, mitä me uskoimme Herrasta Uskon Sanassa (so. ao. liikkeen parissa, suom. huom.) verrattuna vammaisen poikamme todellisuuteen.

Kerroin siitä, kuinka paastosin 15 päivää vain vettä nauttien, mutta hengessäni ei ollut mitään elämää, ei mitään todistusta hengessäni tuon tekemisestä. Lopetin paaston heti, kun olin tehnyt tuon rehellisen arvion, ettei siinä mitä olin tekemässä, ollut mitään elämää.

Tajusin Sanan ja Hengen olevan aina yksimieliset. Riippumatta siitä, mitä jokin tietty jae sanoo, juuri Henki on se, joka antaa elämän. (Joh. 6:63) Jos Pyhä Henki ei ole mukana, kun puhun jonkin jakeen, mitään ei tapahdu.

Niinpä tästä syystä tämän neliosaisen opetuksen otsikko on 'Pyhä Henki tekee tuon kaiken.'

Kun Jeesus karkotti riivaajan Matt. 12: 22-32:ssa, uskonnolliset johtajat sanoivat Hänen tehneen sen paholaisen vallalla.

Jeesus vastasi, että tuo ei ollut edes loogista, sillä jos riivaajat karkottavat riivaajia, paholaisen valtakunta tulee sortumaan. Sitten Hän sanoi: "Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tyköenne."

Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. (Hepr. 13:8) Hän, Jumalan Poika, karkotti riivaajia Pyhän Hengen avulla. Anna tuon upota. Olemme Hän tämän maan päällä. Hänen ruumiinsa. Sitä, mitä Hän silloin teki, Hän tekee nyt meidän kauttamme.

JOS me uskomme Jumalan haluavan tekevän jotakin vain siksi, että tiedämme jonkin soveltuvan jakeen, MUTTA Pyhä Henki ei ole mukana, sitten mitään ei tule tapahtumaan.

Esimerkiksi

Eräs tuntemani pastori sai kilpirauhassyöpädiagnoosin noin vuonna 1989, mutta oli Uskon Sanaa (ao. liikkeessä mukana, suom. huom.) ja valitsi kutsua sitä tulehdukseksi. Hän kieltäytyi hoidattamasta sitä. Kilpirauhassyöpä etenee hitaasti ja johtaa kuolemaan vain, jos se jätetään hoitamatta vuosien ajan.

En tiennyt mitään hänen diagnoosistaan vuonna 1999, kun Herra kertoi minulle, että hänellä on syöpä, ja että hänen täytyy hoitaa se tai se tulee tappamaan hänet. Annoin tuon sanan ja minut nuhdeltiin perin juurin ja kerrottiin, että ajattelin siitä väärin, että kyse oli vain tulehduksesta. Lähdin varmana siitä, mitä Herra oli minulle kertonut, mutta järkyttyneenä siitä, että minut oli torjuttu.

Noin kahdeksan vuotta myöhemmin hän tajusi olevansa häviämässä taistelun ja alkoi etsiä hoitoa. Elämänsä viimeisinä kuukausina hän kertoi seurakunnalleen, että hänellä oli syöpä. Koko seurakunta alkoi rukoilla, jotkut paastosivat, hänen parantumisekseen. Kun hän viikkoja myöhemmin kuoli, monet olivat järkyttyneitä ja kyseenalaistivat kaiken sen, minkä olivat uskoneet - he olivat puhuneet Sanaa, julistaneet Sanaa, mutta hän kuoli.

Vasta hänen kuolemansa jälkeen hänen vaimonsa kertoi, että hänet oli diagnosoitu monia vuosia aiemmin. Ymmärrättehän, hän aiheutti tämän itse olemalla tekemättä sitä, mikä oli hänen auktoriteetissaan tehdä. Sen seurauksena hänelle ei ollut mitään ihmeparantumista. On röyhkeyden syntiä ajatella, että jokin on Jumalan vastuulla, kun itse asiassa se on meidän vastuullamme. Voit puhua Sanaa, käskeä, julistaa niin paljon kuin haluat, mutta jos olet röyhkeä, Pyhä Henki ei ole kaikissa ponnisteluissasi - niissä ei ole mitään elämää.

Tuhannet ihmiset 'puhuivat Sanaa hänen ylleen', mutta Henki ei ollut läsnä. Jeesus, Sana, ja Henki eivät olleet yksimieliset parantaakseen hänet, koska hän jätti huomiotta terveen järjen ja kieltäytyi tekemästä sitä, mikä oli hänen vallassaan tehdä.

Kuuro tyttö Fedra

Olin Salttilossa, Meksikossa noin viikon kokoussarjaa varten auttamassa lähetystyöntekijää, jota seurakuntamme tuki. Kaksi naista tuli taloon, jossa palvelutyö toimi, ja pyysivät, että tulisin 'rukoilemaan' seitsenvuotiaan tytön puolesta, joka oli syntynyt kuurona eikä ollut koskaan puhunut. Poistuin seurasta kohteliaasti lähetystyöntekijän ja hänen vaimonsa jatkaessa seurustelua naisten kanssa.

Ollessani taas huoneessani sanoin Isälle, etten aikonut mennä, ellei Hän parantaisi tai vapauttais tyttöä, kumpi sitten olikaan tarpeen. Sillä ei ollut mitään hyötyä julistaa Sanaa, jos Henki ei ollut vapauttamassa kuurosta ja mykästä hengestä tai parantamassa häntä - kumpaa sitten tarvittiinkin, en

tiennyt. Välittömästi Hän sanoi: "Mene, sillä Minä tulen parantamaan hänet."

Tulin takaisin heidän luokseen ja kerroin heille, että menisin (heidän kanssaan). Aamulla ryhmämme 11 amerikkalaista sekä lähetystyöntekijä ja nuo kaksi naista ajoimme siihen pieneen kylään, jossa tyttö asui ja sitten menimme hänen kotiinsa. Hänen vanhempansa ja perheensä eivät puhuneet yhtään englantia, me 11 puhuimme vain vähän espanjaa.

Tyttö istutettiin tuoliin kasvokkain kaikkia meitä amerikkalaisia ja hänen perheensä sijoittui hänen taaksensa. Kummallakin puolella oli seisomassa tusinan verran ihmisiä kasvokkain epämukavan hiljaisuuden vallitessa pienen tytön istuessa tuolissa tuijottaen lautasen kokoisin silmin tapahtumia.

Lopulta lähetystyöntekijä selitti perheelle, mitä tulisi tapahtumaan minun selittäessäni, mitä aioin tehdä ja vanhemmat elehtivät ja seisoivat tyttärensä vierellä taputellen hänen olkapäitään rauhoittavasti.

Astuin eteenpäin, painin sormenpäni tytön korviin sanoen: "Käsken kuuron ja mykän hengen lähteä ja pikku tyttö, sanon sinulle, tule terveeksi Jeesuksen nimessä." (En tiennyt, oliko jokin henki sekaantunut asiaan, minulla ei ollut mitään johdatusta, en erottanut mitään, minulla ei ollut mitään aavistustakaan - tiesin Isän sanoneen, että Hän parantaisi tytön, mutta tuossa vaiheessa vuonna 1988 halusin varautua kaikkiin mahdollisuuksiin, joten 'jos epäilet henkivaltaa, karkota varmuuden vuoksi'. Mutta luulen, että kyse oli parantumisesta.

Minulla oli tietenkin Raamatun kohta 'Hänen haavojensa kautta me olimme parantuneet'. Ja minulla oli Raamatun kohta, joka sanoi, että meillä on auktoriteetti käyttää Jeesuksen nimeä ja laskea kätemme sairasten päälle. Mutta kyse oli Isästä - Pyhän Hengen kautta - joka sanoi: "Mene, sillä Minä tulen parantamaan hänet." Minulla olivat Sana JA Henki yksimielisinä, joten tyttö parantui.

Aluksi hän alkoi katsella ympäri huonetta säikähtänyt ilme silmissään, sitten yksi meistä, sairaanhoitaja, huomasi, että hänen silmänsä seurasivat sitä henkilöä, joka kulloinkin oli puhumassa... yhtäkkiä tyttö tajusi, mitä oli tapahtunut ja hän hyppäsi seisomaan ja alkoi hyppiä ja ääntelehtiä, ei puhua, vaan äärimmäisen ilon ääniä ensimmäistä kertaa elämässään...

Tyttö kirjaimellisesti hyppäsi syliini ja osoitti ulos... menimme seisomaan aivan hänen ovensa ulkopuolelle ja yläpuolella olevassa puussa oli

sirkutteleva lintu. Tyttö hymyili leveästi, katsoi suoraan ylöspäin ja osoitti lintua. Pian yli tusina lasta tuli juosten ja liikehti saadakseen minut laskemaan hänet alas.

Innostuneessa lasten piirissä tyttöä alettiin huutaa ääneen nimeltä: "Fedra" ja tyttö kääntyi ja osoitti puhunutta lasta. Kun tätä leikkiä oli leikitty muutama sekunti, tyttö kääntyi ja näki yhden tila-autoista, joilla olimme tulleet paikalle, raivasi tiensä lapsijoukon läpi ja juoksi autolle. Hän takoi ovea ja joku avasi sen hänelle. Hän kömpi kuskin paikalle ja alkoi takoa ohjauspyörää osuen lopulta äänimerkkiin, mikä sai hänet hätkähtämään yllättyneenä. Mieleemme juolahti hänen nähneen ihmisten ajavan kylään äänimerkkiä iskien, mutta tyttö ei ollut tuohon hetkeen saakka tajunnut, miksi niin tehtiin.

Sanan ja Hengen TÄYTYY olla yksimieliset.

Nykyään monille ihmisille on opetettu, että Sana on se, joka on voima. Vain julista, vain puhu jonkun tai jonkin tilanteen yli; heille on opetettu, että siinä on voima. Minkä Jeesus teki selväksi, on, että Hän, Sana toimii Pyhän Hengen kautta.

Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The Holy Spirit does it all, 3 of 4 Pyhä Henki tekee tuon kaiken, osa 3/4

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin kaksi esimerkkiä siitä, kuinka Sanan ja Hengen täytyy olla yksimielisiä, sillä itse asiassa työn tekee juurikin Henki. Jatketaan siitä.

Hepr. 1: 1-3 on suosikkikohtani koko Raamatussa.

"Sitten kuin Jumala (Isä) muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän (Isä) myös on maailman luonut."

"ja joka (Poika), ollen hänen (Isän) kirkkautensa säteily ja hänen (Isän) olemuksensa kuva ja kantaen kaikki hänen (Isän) voiman sanalla, on,

toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin (Isän) oikealle puolelle korkeuksissa." (suomennos osin tässä)

Kun opin tämän, Herra huomautti minulle: "Huomaa, Kannan kaiken Isän voiman sanalla. MINÄ OLEN; Isän voiman Sana. Hänellä on voima, MINÄ OLEN tuon voiman Sana."

Tosielämän esimerkkinä voisi olla isä, joka omistaa liikeyrityksen, ja hän tekee pojastaan liikeyrityksen kakkosvastaavan. Mutta isä edelleen johtaa sitä. Isä lähettää sitten poikansa kokoukseen valtuuttaen tämän tekemään kauppoja Isän nimissä.

Poika tekee kauppoja, mutta hän toimii isän voimalla. Poika siis on isän voiman, isän tahdon sana. Hän on isän luonteen kuva ja kannattelee isänsä tahtoa sanallaan - mutta isän voima johtaa yritystä.

Tämä muutti kaiken minulle.

Yhdessä hetkessä siirryin siitä, että ajattelin voiman olevan Sanassa (mutta hämmentyneenä siitä, miksei se aina toiminut) ymmärrykseen, että kyse on Isän voiman Sanasta. Että elleivät Isä (Henki) ja Poika (Sana) toimi yhdessä tehden Isän tahtoa, mitään ei tule tapahtumaan riippumatta siitä, kuinka monta kertaa käsken Jeesuksen nimessä.

Se antoi minulle suuren helpotuksen koskien 'nimeä se, vaadi sitä' - uskonliikehdintää, joka muuttui yleiseksi karismaattiseksi käytännöksi 'puhua elämää/parantumista/siunausta jonkun yli' ja 'julistaa ja käskeä' uskonliikehdinnäksi.

Kun tuo oli uponnut muutaman tovin, mieleni pyöri täyttä vauhtia, kun se, mitä Hän sanoi, sai vastakaikua hengessäni, mutta vei hetken, että pääni sai siitä tolkkua. Herra ohjasi minut sitten Matt. 6:7:en alleviivataksaan pointtiaan ja Hänen suorutensa yllätti minut. Tuo jae sanoo:

"Ja kun rukoulette, niin älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat (uskosta osattomat), jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan." Tunsin sisäisesti hetken ajan aivan kuin tenava, joka on löydetty käsi keksirasiaa hamuamassa, koska olin syyllistynyt juuri tuohon ajatteluun - 'positiiviseen tunnustamiseen', viikoittaiseen seurakunnan tekemään yhden sivun positiivisten tunnustusten ja julistamisten lausuntaan jne. "Anteeksi, Herra" "Se on ok."

Kreikan sana joka on käännetty 'tyhjän hokemiseksi' on 'battalogesete', ja tarkoittaa "puhumista ilman ajattelemista, mekaanista sanojen toistamista (Vine'sin Raamatun sanojen hakuteos), tyhjien sanojen käyttämistä." Meillä on esimerkki 1. Kun. 18:26:ssa, kun Elia kohtasi Baalin profeetat. "Sitten he huusivat Baalin nimeä aamusta puolipäivään asti..." toistuvasti, kaavamaisesti yrittäen saada Baalin toimimaan heidän puolestaan.

Hän sanoi monien Hänen kansastaan langenneen tähän, toisaalta Hän näytti olevan suruissaan ja pettynyt siihen, että niin moni oli tehnyt niin, samalla kuin samanaikaisesti:

"Mutta Minä teen mitä voin heidän hyväkseen, sillä usein heidän sydämensä on oikealla tolalla, he ovat vain tietämättömiä Isän teistä. Sinun täytyy opettaa heille Hänen tiensä."

Tuo muutti elämäni, kuten sanoin, ikään kuin paino olisi pois olkapäiltäni, se nosti pois sen tunteen, että olin pettänyt ja häpäissyt kaiken sen, mitä luulin tietäväni uskosta. Tajusin, että se mitä Hän minulle oli opettamassa, herätti minussa vastakaikua ja oli jotakin sellaista, jonka olin aina jotenkin tiennyt syvällä hengessäni. Ainoastaan pääni oli opetettu väärin.

Nyt sanon usein: "Ilmestystieto on jotakin sellaista, jonka jo tiesit (tai olet aina tiennyt), muttet koskaan tajunnut."

Noin on silloin, kun jokin herättää hengessäsi vastakaikua, tunnet tuon Hengen todistuksen innostuksen hengelläsi, vaikka päässäsi pyörisikin, kun se järjestää uudelleen aiemmat ymmärrykset.

Jumalan Sanalla, sillä painomusteella paperilla, josta puhun, ei ole itsessään mitään voimaa. Helvetissä on monia Herran palvelijoita, pastoreita ja pappeja, koska he tunsivat kirjoitetun sana, mutta eivät sitä Henkilöä, joka ON Sana. Juuri siitä Henkilöstä, joka on Sana, paperilla oleva painomuste juontaa juurensa.

Noa sai ilmestyksen vedenpaisumuksesta - se oli armoa.

Usko oli hänen vastauksensa. Hän rakensi laivan. Abraham, Saara, Mooses, Joosua - kaikki Hepr. 11:ssa luetellut 'uskon sankarit', ja jokainen heistä sai ensin ilmestyksen Isältä - Pyhän Hengen kautta - ja usko oli heidän vastauksensa. Abraham ja Saara saivat vauvan. Mooses palasi Egyptiin, Joosua piiritti kaupungin - jokainen oli ensin saanut armon, ilmestyksen, tehdä niin. Usko oli heidän vastauksensa ilmestykseen.

Paavali ja Barnabas

Apt. 13: 46-47:ssa Paavali ja Barnabas kohtaavat suurta vastustusta uskosta osattomien juutalaisten taholta, samalla kun heitä kuunnelleet monet pakanat (ei-juutalaiset) uskoivat. Paavali sanoi, että he lopettaisivat yrityksensä puhua juutalaisille: "Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."

Paavali lainasi Jes. 49:6:a, jolla on lukuisia merkityksiä Jesajalle, Israelille ja Messiaalle. Kuitenkin Paavali sanoi, että Herra käytti tuota jaetta ohjaamaan heidän palvelutyötään pakanoille. Paavali ei vain selailut läpi Jesajan kirjaa ja mihin kohtaan hänen katseensa sitten osuikaan, päättänyt 'pitää kiinni' tuosta jakeesta. Ei! Hän sanoi, että Herra puhui heille, että se oli myös heille. Henki paljasti sen heille ja sitten he toimivat tuon ilmestyksen pohjalta.

Usko tuntuu rauhalta.

Miksi on noin? Koska usko on vastaus ilmestykseen (armoon) taivaasta. Taivaasta tulevassa ilmestyksessä on rauha, ja siitä syntyy usko, joten usko tuntuu rauhalta.

Muistele vaellustasi Herran kanssa. Oletko saanut ilmestyksen jostakin? Että tiesit, ennen kuin sinut palkattiin, että tuo työpaikka olisi sinun? Että sinulla oli rauha jonkin asuinpaina vuokraamisesta, tai tuohon oppilaitokseen menemisestä? Kun se 'toimi' sinulle, sinulla oli tuo rauha. Kun se ei toiminut, se oli silloin kun yritit pakottaa 'uskoa' puhumalla ja julistamalla ja pakottamalla saada asiat toimimaan.

Jaak. 3: 17-18 on totta, Herran viisaus on puhdasta ja rauhallista. Tuo on sitä, miltä usko tuntuu, koska se perustuu ilmestykseen (armo) Isältä ja Herralta.

Ensi viikolla Pyhäältä Hengeltä tulevan henkilökohtaisen ilmestyksen mukaan eläminen. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The Holy Spirit does it all, 4 of 4
Pyhä Henki tekee tuon kaiken, osa 4/4

Hei kaikki,

Kuinka elämme elämämme hengessämme olevasta ilmestyksestä käsin ja virtaamme sisältä ulospäin kiireiseen elämäämme?

Ensiksi Jeesuksen esimerkki oli aina tehdä se mitä tiedämme tehdä luonnollisessa.

Kun Hän puhdisti spitaaliset, Hän käski heitä menemään näyttämään itsensä papille, kuten Mooseksen laki määräsi. Ennen kuin Hän muutti veden viiniksi, Hän käski paikantaa vesiastiat ja sitten täyttää ne vedellä. Ennen kuin Hän ruokki tuhansia, Hän järjesti heidät istuttamalla heidät 50 ja 100 ihmisen ryhmiin.

Lk. 17:14, Joh. 2, Mk. 6:40

On röyhkeyttä ajatella, että Jumala tulee tekemään jotakin, kun tuo jokin on meidän vastuullamme. Jos on vallassamme käyttää noita resursseja, meidän tavallisesti odotetaan tekevän niin. Usein sen tekemiseen liittyy kipua, rahaa tai toivoisimme mieluummin, että Jumala vain heilauttaisi kättään ja parantaisi meidät, antaisi meille rahaa, antaisi meille anteeksi ilman, että meidän täytyisi mennä tuon toisen ihmisen luo pyytämään anteeksi jne. Mutta teemme oikeat asiat luonnollisessa ensin.

Heti kun teemme sen, mitä tiedämme tehdä, SITTEN Hän usein puhuu tai johdattaa meitä siitä käsin. Joskus Hän käskää meitä olemaan tekemättä jotakin luonnollisessa, mutta useimmiten Hän odottaa meidän tekevän sen, minkä kykenevyysimme puitteissa voimme tehdä.

Mutta kuinka se toimii? Annapa minun aloittaa vastaus kysymällä tätä:

Kuka ainoana jumalasta on aktiivinen palvelutyössä maan päällä juuri nyt?

Vastaus: Pyhä Henki. Hän yksi on se ainoa Jumalasta aktiivisena maan päällä tänään.

Jos Jeesus vierailee jonkun luona, Hän avaa heidän silmänsä Hänen maailmaansa Hengen kautta. Jeesus on 'Hengessä' eikä Häntä tulla näkemään fyysisesti ennen Hänen palaamistaan pystyttämään valtakuntansa. Siihen saakka Hän pysyy 'Hengessä'.

Isä on taivaassa, istumassa valtaistuimellaan, kuten voimme nähdä koko luvusta neljä Ilmestyskirjassa. Jeesus astui taivaaseen valvoakseen

ruumistaan ollen sen Pää. Kuinka Hän hallinnoi ruumistaan taivaasta? Pyhä Henki.

Pyhä Henki on sekä taivaassa että maan päällä yhtä aikaa.

"Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, *totuuden Henki*, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." Joh. 16: 12-13

Jeesus sanoi, että Hänellä oli paljon sanottavaa, mutta Hänen täytyi odottaa taivaaseenastumiseensa sanoakseen sen. Sen tähden Jeesus erityisesti kutsui Pyhää Henkeä 'totuuden Hengeksi'. Jeesus halusi opetuslastensa tietävän, että mitä sitten Jeesus sanoisi, Pyhä Henki kommunikoi sen heille totuudenmukaisesti, virheettää, muuttamattomana, täsmällisen todenmukaisena, kuten Hän sen puhui taivaasta. Totuuden Henki.

Apt. 2: 33: "Koska hän siis on Jumalan (Isän) oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette." (Helluntai)

"mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala (Isä) on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Mutta meille Jumala (Isä) on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan (Isän) syvyydetkin...me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut..." 1. Kor. 2: 9-12

Pyhä Henki on taivaassa kuunnellen sitä, mitä Jeesus puhuu, tutkien Isän sydämen syvyydet saadakseen selville sen, mitä Hän on meille valmistanut. Hän tekee sen, ollessaan samalla sisällämme ja kommunikoidessaan sen, mitä Hän on kuullut ja saanut tietää niistä asioista, joista Jeesus haluaa puhua ja jotka Isä on valmistanut. Hän on aina paikalla taivaassa ja maan päällä samanaikaisesti. Ei ole mitään viivettä sen välillä, mitä Hän kuulee ja mitä Hän kommunikoi hengellemme. Saamme sen 'suorana lähetyksenä samalla kun se tapahtuu', ikään kuin.

Todistaja

Heti kun me tämän tajuaamme, meille tulee helpommaksi siirtää fokuksemme siihen, mitä hengessämme on. Koemme Hänen läsnäolonsa hengessämme. Aistimme Hänen rauhansa. Tiedämme, että Hän on

uskollinen ja tosi todistaja taivaassa sille, mitä Jeesus sanoo ja mitä Isä on valmistanut ja kommunikoi tuo asiat täsmällisesti henkeemme.

Apt. 5: 32 puhuttaessa Jeesuksen kuolemasta, ylösnousemuksesta ja taivaaseen astumisesta: "Me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala (Isä) on antanut niille, jotka häntä tottelevat." (Usko Jeesukseen)

Kun Isä opetti minulle Hengestään, Hän korosti sitä, mistä juuri yllä kirjoitin. Kysymykseni Hänelle oli: "Miksi Pyhä Henki 'liikkui' maan yläpuolella 1. Moos. 1:2:ssa?" Hän vastasi välittömästi: "Todistajana luomiselle." Kysyin: "Miksi?" ja Hän vastasi: "Koska Mooses tarvitsi silminnäkijän kertomuksen luomisesta, jotta hän voisi kirjoittaa sen muistiin."

Silminnäkijänä luomiselle, jotta Mooses voisi kirjoittaa sen muistiin. Silminnäkijän kertomus Jeesuksen elämästä ja kärsimyshistoriasta. Miten tiesit, että se, mitä ystäväsi kertoi sinulle Jeesuksesta, oli totta, ennen kuin synnyit uudesti? Tai tuo julistaja tai vanhempi tai kun luit Raamattua? Miten tiesit, että se oli totta Jeesuksesta? Isä Henkensä kautta osoitti sinulle, todisti sinulle, antoi sinulle todistuksen, että se oli totta ja että sinun täytyi tehdä jotakin Jeesus-kysymykselle. Jeesus sanoi Joh. 6:45:ssä: "Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni."

Kyse oli Isästäsi, joka rakasti sinua Henkensä kautta hengellesi Jeesuksesta.

Pyhä Henki on totuuden todistaja. Sen tähden Paavali kirjoitti Room. 8: 16:ssa, että Pyhä Henki 'osoittaa' tai 'todistaa' hengellemme, että olemme Jumalan lapsia. Se on totuus. Hän on taivaassa saadakseen kuulla Jeesukselta ja Isältä, että olet uudestisyntynyt, taivaan kansalainen, Isän lapsi. Hän todistaa tuon totuuden ao. ihmisen hengen ihmiselle.

Tapa elää tuo todeksi on pakottaa tunteemme ja ajatuksemme sen totuuden kuuliaisuuden vangiksi, jonka Pyhä Henki todistaa hengellemme.

Tuolla tavoin elämme hengestämme käsin kaikessa. Kun pelkäämme, vaihdamme sen siihen, mitä Pyhä Henki meissä todistaa. Kun menemme johonkin kokoukseen ajatellen, että vuodatamme Jumalan vihan jonkun ylle, mutta yhtäkkiä hengessämme aistimme armon ja rakkauden tuota ihmistä kohtaan, alistamme tunteemme ja ajatuksemme sille, mitä hengessämme on.

Meidän tehtävämme on seurata tuota taivaallista ohjausta, joka niin täydellisesti on pantu henkeemme. Sen tähden Uudessa testamentissa ei ole mitään rukouksia Pyhälle Hengelle. Hänen vastualueensa on kuunnella sitä mitä Jeesus ja Isä sanovat ja paljastaa se, mitä meitä varten on valmistettu. Hän ei puhu itsestään.

"Sillä me olemme Jumalan runoja, luotuja Kristuksessa Jeesuksessa hyviä tekoja varten, jotka Isä on etukäteen valmistanut meille toteutettaviksi." Ef. 2: 10 (kreikaksi, suom. englannista tässä)

Kuinka saamme selville, mitä Isä on valmistanut meille toteutettavaksi? Vaeltamalla Isän kanssa, puhumalla Isän kanssa, ja antamalla Hänen Henkensä, joka tuntee Hänen sydämensä syvyydet, paljastaa meidän sydämellemme se, mitä Isä on valmistanut.

Ihan vain puhu Isäsi kanssa jutellen, sitten lopeta, siirrä huomiosi henkeesi. Kuuntele, aisti, koetko tuon läsnäolon, tuon rauhan? Seuraa sitä. Elä siitä. Kehitä tuota herkkyyttä Hänen läsnäololleen hengessäsi siirtämällä huomiosi monta kertaa päivän aikana.

Mitä minä teen, on, että heti herättyäni löydän jotakin, josta olla kiitollinen. Joskus vain siitä, että heräsin, joskus siitä, että näen auringonnousun tai kauniin pilven tai jonkin eläimen ikkunasta - Kiitos Isä, että annoit minun nähdä tuon. Kiitos Isä tuosta ajoituksesta. Kiitos Isä...

Ajatusten ja tunteiden harjoittaminen niin, että tuot ne alisteisiksi sille, mitä aistit hengessäsi, mahdollistaa sen, että elät hengestäsi käsin, ulos sieluusi saadaksesi ruumiisi tottelevaiseksi harjoitetuksi. Voit aloittaa päiväsi noin toimien olemalla kiitollinen, sitten pysähtymällä, siirtämälle huomion henkeesi ja aistimalla Hänet. Aisti Hänen läsnäolonsa, Hänen rauhansa - Hän on siellä. Kehitä tuota herkkyyttä. Kyse ei ole kaavasta, se on suhde.

Tämä on tämän sarjan päätös, mutta minulla on joitakin lisäajatuksia sekä lisää siitä, mitä Isä kertoi minulle opettaessaan Itsestään ja Hengestään, joka on Pyhä. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

**Final thoughts, The Holy Spirit does it all
Viimeisiä ajatuksia, Pyhä Henki tekee tuon kaiken**

Hei kaikki,

Joitakin viimeisiä ajatuksia Pyhästä Hengestä.

Helluntaipäivänä Jumala muutti ulos temppelistä ihmisiin.

Voitko kuvitella, miten näiden juutalaisten täytyi mukauttaa ymmärryksensä siihen ajatukseen, että suuri MINÄ OLEN nyt asui heissä?

Heille oli heidän koko elämänsä ajan (oikein) opetettu Jumalan läsnäolon tulevan alas Mooseksen ilmestysmajan päälle. Kuinka suuri MINÄ OLEN oli puhunut Moosekselle kasvoista kasvoihin, kuten ihminen puhuu ystävälleen. (2. Moos. 33: 11)

Heille oli opetettu ne uhrit, joiden välityksellä he saattoivat lähestyä Häntä, ja kuinka Pyhä Henki oli profeetan, papin ja kuninkaan yllä, mutta ei tavallisen ihmisen.

Johanneksen evankeliumi paljastaa heidän ymmärryksensä Kristuksesta, joka oli esiolevaisena Isän luona, tyhjensi Itsensä kaikista oikeuksista ja etuoikeuksista ja voimasta Jumalan Poikana, jätti taivaan tullakseen vauvaksi ja ihmiseksi Jeesus.

Jumalan Sana, Isän voiman Sana, tuo sana, joka puhui Aadamille, Aabrahamille, Moosekselle ja kaikille profeetoille, tuli ihmisolennoksi ja asui heidän keskellään. (Joh. 1:14)

Nyt he ymmärsivät

Astuttuaan ylös taivaaseen Jeesuksen täytyy suorittaa tahtonsa ilmaiseminen. Isän Henki on se tapa, jolla Hän sen tekee. Nyt ylösnousseena Hän ei enää ole rajoittunut yhteen paikkaan ja aikaan, kuten Hän oli evankeliumeissa eläessään lihassa. Hän voi olla välittömästi missä tahansa kirkastetussa ruumiissaan. Isän Hengen kautta Jeesus tietää kaiken ja valvoo ruumistaan maailmanlaajuisesti.

Pyhä Henki on sekä taivaassa että meissä samanaikaisesti. Kun Herra käsittelee meissä jotakin sydämessämme, tunteissamme olevaa, Hän tekee sen sisältämme käsin, mutta yhtä lailla taivaassakin.

Kun saamme rauhan henkeemme koskien jotakin asiaa elämässämme, asia on näin, koska taivaassa Pyhä Henki on saanut kuulla tai kuullut rauhan Isältä tai Herralta koskien tilannettamme. Jos sinulla on rauha hengessäsi, se johtuu siitä, että siitä on rauha myös taivaassa. Sama aika, ei viivettä,

välitön kommunikaatio. Rauha hengessäsi on täällä, koska Herra ja Isä sanovat 'rauha' tuon asian suhteen.

Temppeliajattelu

Apt. 2: 46 kertoo meille ' he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää'. Mikä muutos heidän elämälleen! He kävivät temppelissä, kuten olivat koko elämänsä ajan tehneet, mutta Jumalan läsnäolo ei ollut enää siellä.

Mikä ristiriita heidän mielessään olikaan! Nyt he kävivät temppelissä saadakseen kuulla apostoleilta Kristuksesta heissä ja ollen juuri siellä temppelin alueella tajutessaan, että MINÄ OLEN joka kerran asui väliverhon takana Liiton arkin päällä olevien kerubien välissä, asuikin nyt heissä! Kuinka käsittää tuollainen rakkaus!

Mutta nuo onnelliset päivät, jolloin yksi jalka oli temppelissä ja toinen kodeissa, kestivät vain vähän aikaa

Apt. 8:1 kertoo meille Saulus tarsolaisen ja muiden vainonneen näitä uusia uskovia niin, että: "kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit."

Aika Apt. 2:ssa olevan helluntain ja sen välillä, jolloin jokainen uskova muutti pois Jerusalemita, ei ollut enempää kuin noin 18 kuukautta. Ajattele, Apt. 2:ssa meillä on helluntai, luvuissa 3 ja 4 Pietari ja Johannes tuodaan viranomaisten eteen. Luvussa 5 Ananias ja Safira kuolevat. Luvussa 6 valitaan palvelijoita hoitamaan ruoan jakaminen leskille. Koko luku 7 on Stefanuksen puolustus ja kuolema.

Nämä kaikki asiat tapahtuivat noin vuoden sisällä. Kristittyjen elämän ollessa vaarassa he kaikki jättivät kaupungin. Olen nähnyt arvioiden olevan noin 10.000 ihmistä. Yhtäkkiä he olivat poissa, eivät enää käyneet temppelissä päivittäin. Kokoontuen nyt kodeissa saaden kuulla Kristuksesta heissä, suuresta MINÄ OLEN, joka Isän Hengen kautta elää asuu heissä.

Sen jälkeen, kun Saulus tarsolainen pelastui ja hänestä tuli apostoli Paavali,

Ihmiset alkoivat valua takaisin kaupunkiin, mutta emme koskaan enää näe toteamuksia Apostolien teoissa siitä, että he olivat 'yksimielisesti pyhäkössä'. He eivät tarvinneet temppeliä enää. Sen todellisuus, että Kristus on heissä, oli täysin juurtunut heihin. Heillä oli se ilmestys, mitä vahvistivat Paavalin kirjoittamat ilmestykset - se, että Kristus on teissä, että on Kristuksen mieli missä tahansa tilanteessa, että on vanhurskas

Hänessä, ja kuinka Henki tutkii Isää selvittääkseen, mitä Hän on meille valmistanut, ja muuta.

Uskon Herran sallineen tuon vuoden helluntain ja heidän muuttonsa välillä, mikä tarkoitti, ettei ollut enää lainkaan mitään pääsyä temppeliin, joten he vain kykenivät sopeutumaan Uuden testamentin todellisuuksiin.

Nykyään näemme saman asian.

Kristittyjä on kasvatettu koko heidän elämänsä ajan siihen, että kirkko/seurakunta on 'Jumalan talo', ja Hänen läsnäolonsa on vahvempi siellä, vahvempi johtajien yllä ja tullakseen siunatuiksi heidän täytyy käydä tuossa rakennuksessa kohdatakseen Jumalan.

Mutta sitten heillä on heidän oma 'helluntain ilmestyksensä'. Jumala ei asu missään rakennuksessa. Kristus on heissä, heidän ystäväissään, heidän naapureissaan, heidän työtovereissaan ja perheessään, kaikissa, jotka uskovat. Miksi käydä temppelissä? Mitä tarkoitusta se palvelee kristityillä, jonka prioriteetteja on varmistaa, että hänen veljensä ja siskonsa on ruokittu, vaatetettu, heidän luonaan on vierailtu ja heistä pidetty huolta?

Ja tässä se valtava ero Kristus meissä -ajattelun ja temppeliajattelun välillä: temppeli on 'johtaja on huipulla' -keskeistä. Kaikki voima menee huipulla olevalle henkilölle. 'Kristus teissä' -ajattelussa johto voimaannuttaa jokaisen elämään oman uskonsa kautta.

Kuten monet teistä tietävät, nettisivullamme on julkaistu yksi avain pilareistamme:

"Ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä oman uskonne kautta seisotte." 2. Kor. 1: 24 (suomennos osin tässä)

Temppelijärjestelmä ei fokusoidu jokaisessa ihmisessä olevaan Pyhään Henkeen. Se keskittyy Pyhään Henkeen, joka liikuttaa huipulla olevaa tai olevia. Kotikokouksissa on kyse siitä, mitä Kristus jokaisessa tekee, riippumatta heidän iästään, sosioekonomisesta statuksestaan, menneisyydestään.

Kokoontumisissa on kyse jokaisen ihmisen voimaannuttamisesta elämään Kristukselle,

Siinä on kyse opetuslapseusprosessin jatkamisesta heidän elämässään. Kokoontumisissa on kyse Pyhän Hengen, Jumalan läsnäolon näkemisestä meidän keskellämme. Kun Paavali kirjoitti galatalaisille, hän kysyi:

"Kun Jumala tekee ihmeitä teidän keskellänne, tekeekö Hän sen Henkensä vai (Mooseksen) lain kuulemisen kautta?" (suomennos tässä)

Kirjoittaessaan ensimmäistä kirjeensä korinttolaisille, hän toteaa jakeessa in 14:26:

"Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi (palvonta), millä opetus (jotakin mitä Jumala on hänelle opettanut), millä ilmestys (jotakin mitä Jumala hänelle henkilökohtaisesti on näyttänyt), mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi."

Tämä saa kysymään: "Näyttääkö sinun seurakuntasi kokous siltä, jollaiseksi Paavali sen kuvasi?" Ovatko ihmeet tavallisia? Ovatko Hengen lahjat tavallisia? Saako jokainen jakaa siitä, mitä Kristus hänessä on tekemässä - palvontalaulun, ilmestyksen, opetuksen, käyttää lahjoja?

En puhu siitä, että ihmiset nousisivat pois pyörätuoleista joka jumalanpalveluksessa, vaan sen sijaan rukousvastauksesta, jonka ryhmä ihmisiä on nähnyt ja kuullut rukoiltuaan sitä, että näkisit tuon vastauksen, tuon ihmeen elämässäsi. Oletko riittävän lähellä ihmisiä, jotta sinulla olisi tuo läheisyys ja näkisit, mitä Jumala on tekemässä, kuinka Hän on vastaamassa elämään?

Miksei?

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL